Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

7. července 2016*

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh s předpínací ocelí — Pokuty — Posouzení schopnosti zaplatit pokutu — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci — Zohlednění skutečností, jež nastaly po přijetí sporného rozhodnutí — Zásady proporcionality a rovného zacházení — Právo na účinnou soudní ochranu“

Ve věci C-523/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 28. září 2015,

Westfälische Drahtindustrie GmbH, se sídlem v Hamm (Německo),

Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, se sídlem v Hamm,

Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG, se sídlem v Iserlohn (Německo),

zastoupené C. Stadlerem, Rechtsanwalt,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

přičemž další účastnicí řízení je

Evropská komise, zastoupená V. Bottkou, H. Leupoldem a G. Meessenem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda senátu, J.-C. Bonichot a E. Regan (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout usnesením s odůvodněním podle článku 181 jednacího řádu Soudního dvora,

vydává toto

* Jednací jazyk: němčina.

Usnesení

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Westfälische Drahtindustrie GmbH (dále jen „WDI“), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (dále jen „WDV“) a Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (dále jen „Pampus“) domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. července 2015, Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise (T-393/10, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:515), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení a změnu rozhodnutí Komise C(2010) 4387 final ze dne 30. června 2010, v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38344 – Předpínací ocel), ve znění rozhodnutí Komise C(2010) 6676 final ze dne 30. září 2010 a rozhodnutí Komise C(2011) 2269 final ze dne 4. dubna 2011 (dále jen „sporné rozhodnutí“), a dále dopisu generálního ředitele generálního ředitelství Komise pro hospodářskou soutěž ze dne 14. února 2011 (dále jen „dopis ze dne 14. února 2011“).

Právní rámec

2 Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205), v čl. 23 odst. 2 stanoví:

„Komise může rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

a) se dopouštějí jednání v rozporu s články [101] nebo [102 SFEU] [...]

[...]“

3 Článek 31 tohoto nařízení uvádí:

„Soudní dvůr má neomezenou příslušnost přezkoumávat rozhodnutí, kterými Komise stanovila pokutu nebo penále. Uloženou pokutu nebo penále může zrušit, snížit nebo zvýšit.“

4 Bod 35 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny z roku 2006“), nadepsaný „Platební schopnost [schopnost zaplatit pokutu]“, stanoví:

„Za výjimečných okolností může Komise na žádost přihlédnout k platební neschopnosti podniku [neschopnosti podniku zaplatit pokutu], který se nachází ve zvláštní hospodářsko-společenské situaci. Ke snížení pokuty z tohoto důvodu nebude Komisi stačit pouhé zjištění, že se daný podnik nachází v nepříznivé nebo ztrátové finanční situaci. Snížení bude povoleno pouze na základě objektivních důkazů prokazujících, že uložení pokuty podle podmínek stanovených v těchto pokynech by nezvratně ohrozilo ekonomickou životaschopnost dotyčného podniku a vedlo by ke ztrátě veškeré hodnoty jeho majetku.“

Skutečnosti předcházející sporu

5 Odvětvím dotčeným v projednávané věci je odvětví předpínací oceli (dále jen „PO“). Tento výraz označuje ocelová lana a splétaná lana z válcovaného drátu, zejména ocel pro předpjatý beton sloužící ke stavbě balkonů, základových pilířů nebo rozvodových pilířů a dále ocel pro dodatečně předpjatý beton, který se používá v průmyslové architektuře, podzemním stavitelství nebo při budování mostů.

6 Společnost WDI, původně zvaná Klöckner Draht GmbH, je německým ocelářským podnikem vyrábějícím zejména PO. Od 3. září 1987 vlastní 98% podíl WDI společnost WDV, na níž má od 1. července 1997 dvoutřetinový podíl společnost Pampus.

7 Komise poté, co získala informace od Bundeskartellamt (spolkový úřad pro hospodářskou soutěž, Německo) a výrobce PO o porušení článku 101 SFEU, provedla ve dnech 19. a 20. září 2002 inspekce v prostorách několika podniků.

8 Komise po ukončení vyšetřování a po zamítnutí žádosti o shovívavost, kterou podala WDI, přijala dne 30. září 2008 oznámení námitek týkající se několika společností včetně navrhovatelek. Všichni příjemci tohoto oznámení námitek podali v odpověď na tyto námitky písemné připomínky. Ve dnech 11. a 12. února 2009 se konalo jednání, jehož se navrhovatelky zúčastnily.

9 Čtrnáct podniků včetně navrhovatelek rovněž namítlo neschopnost zaplatit pokutu ve smyslu bodu 35 pokynů z roku 2006. Na podporu této žádosti předložily důkazy.

10 Sporným rozhodnutím Komise konstatovala, že několik dodavatelů PO porušilo článek 101 odst. 1 SFEU a od 1. ledna 1994 čl. 53 odst. 1 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3) tím, že se v období od 1. ledna 1984 do 19. září 2002 zúčastnilo kartelové dohody na evropské, vnitrostátní i regionální úrovni. Komise měla za to, že Klöckner Draht, nyní WDI, se tohoto protiprávního jednání přímo účastnila po celé toto období. Komise rovněž vytýkala p. Pampusovi jakožto jednateli společností Pampus a WDI, že se přímo účastnil několika schůzek kartelové dohody a dával přímé pokyny svým zaměstnancům, takže WDV a Pampus byly považovány za společnosti vykonávající rozhodný vliv na společnost WDI po celé období, v jehož průběhu nad ní měly kontrolu. V důsledku toho byla společnosti WDI uložena pokuta ve výši 46,55 milionu eur. Byla určena společná a nerozdílná odpovědnost společností WDV a Pampus za uvedené protiprávní jednání, přičemž společnosti WDV byla uložena pokuta ve výši 38,855 milionu eur a společnosti Pampus ve výši 15,485 milionu eur.

11 Sporným rozhodnutím Komise mimo jiné zamítla žádost navrhovatelek, aby jim bylo podle bodu 35 pokynů z roku 2006 s přihlédnutím k jejich schopnosti zaplatit pokutu přiznáno snížení pokuty.

12 Žádost podaná navrhovatelkami za účelem nového posouzení této schopnosti zaplatit pokutu byla zamítnuta dopisem ze dne 14. února 2011.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 14. září 2010 podaly navrhovatelky žalobu znějící na zrušení a změnu sporného rozhodnutí.

14 Samostatným podáním zapsaným v kanceláři Tribunálu dne 3. prosince 2010 podaly navrhovatelky návrh na odklad vykonatelnosti uvedeného rozhodnutí.

15 Usnesením ze dne 13. dubna 2011, Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise (T-393/10 R, dále jen „rozhodnutí soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních“, EU:T:2011:178), předseda Tribunálu částečně vyhověl návrhu na předběžné opatření, jenž podaly navrhovatelky, a to nařízením odkladu jim uložené povinnosti zřídit bankovní záruku ve prospěch Komise za účelem zamezení okamžitého inkasa pokut, které jim byly uloženy sporným rozhodnutím, za podmínky, že navrhovatelky tomuto orgánu zaplatí do 30. června 2011 částku ve výši 2 milionů eur a dále od 15. července 2011 měsíční splátky k 15. dni každého měsíce ve výši 300 000 eur až do dalšího rozhodnutí, nejpozději však do vyhlášení rozsudku v hlavní věci.

16 Na podporu své žaloby navrhovatelky vznesly devět žalobních důvodů, z nichž jen šestý a devátý mají význam pro projednávaný kasační opravný prostředek. Šestý žalobní důvod vycházel zejména z porušení zásady proporcionality tím, že Komise ve sporném rozhodnutí nepřihlédla k jejich neschopnosti zaplatit pokutu. Devátý žalobní důvod se týkal posouzení jejich schopnosti zaplatit pokutu v dopise ze dne 14. února 2011, o jehož zrušení navrhovatelky žádaly Tribunál dne 19. dubna 2011.

17 Napadeným rozsudkem Tribunál vyhověl těmto dvěma žalobním důvodům a zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládá navrhovatelkám pokutu, jakož i dopis ze dne 14. února 2011 s odůvodněním, že Komise se v nich dopustila nesprávností při posuzování jejich schopnosti zaplatit pokutu. Tribunál v rámci výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci sám uplatnil pokyny z roku 2006, nicméně dospěl k závěru, že navrhovatelky neopodstatněně tvrdily, že jim mělo být přiznáno snížení pokuty z důvodu jejich neschopnosti zaplatit pokutu, a stanovil tedy pokutu ve stejné výši, jako je výše, jež jim byla uložena sporným rozhodnutím.

Návrhová žádání účastnic řízení

18 Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

— primárně, zrušil napadený rozsudek v části, v níž jim ukládá platbu pokuty, nebo zrušil tento rozsudek v plném rozsahu, jakož i sporné rozhodnutí v části, v níž jim ukládá pokutu, a dopis ze dne 14. února 2011 i pokutu jako takovou;

— podpůrně, snížil pokutu uloženou tímto rozhodnutím nebo zrušil napadený rozsudek a věc vrátil Tribunálu, aby snížil pokutu uloženou sporným rozhodnutím, a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku.

19 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

20 Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelky uplatňují tři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 261 SFEU a článku 31 nařízení č. 1/2003, jakož i porušení systému dělby pravomocí a institucionální rovnováhy. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásad proporcionality a rovného zacházení. Třetí důvod kasačního opravného prostředku se týká porušení práva na účinnou soudní ochranu.

21 Podle článku 181 jednacího řádu Soudního dvora platí, že pokud je kasační opravný prostředek zcela nebo zčásti zjevně nepřípustný nebo zjevně neopodstatněný, může Soudní dvůr kdykoli na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta tento kasační opravný prostředek usnesením s odůvodněním úplně nebo částečně odmítnout nebo zamítnout.

22 Toto ustanovení je třeba použít v projednávané věci.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

23 První částí prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že překročil meze své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci, jelikož se neomezil na přezkum sporného rozhodnutí zrušením, snížením nebo zvýšením výše pokuty, ale vydal autonomní rozhodnutí ukládající pokutu, jež vychází z nových skutečností týkajících se jejich schopnosti zaplatit pokutu, jež nastaly po sporném rozhodnutí a po dopise ze dne 14. února 2011.

24 Podle navrhovatelek tak Tribunál podle výroku napadeného rozsudku navrhovatelkám „uložil" platbu pokuty. Stejně tak v bodě 302 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že výše pokuty vyplývá z jeho vlastního rozhodnutí v okamžiku, kdy je toto rozhodnutí vyhlášeno.

25 Tribunál takto podle navrhovatelek porušil systém dělby pravomocí a institucionální rovnováhy, jakož i právo na účinnou soudní ochranu tím, že nahradil Komisi. Jelikož Tribunál změnil sporné rozhodnutí tím, že jej zrušil v části, v níž ukládalo pokutu, měl podle navrhovatelek rozhodnout, že nebylo třeba měnit výši pokuty.

26 Druhou částí prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že v bodech 109, 302 a 335 napadeného rozsudku rozhodl, že k posouzení schopnosti podniku zaplatit pokutu v rámci výkonu soudního přezkumu v plné jurisdikci je v zásadě třeba zohlednit situaci, která existuje v okamžiku, kdy rozhoduje. Tribunál se tím podle navrhovatelek odchýlil od vlastní judikatury, jak plyne zejména z rozsudku ze dne 14. května 2014, Donau Chemie v. Komise (T-406/09, EU:T:2014:254).

27 Pokud by měl Tribunál právo zohlednit zlepšení schopnosti subjektů zaplatit pokutu, k němuž došlo po zrušení původní pokuty, mělo by to odrazující účinek neslučitelný se zásadou právního státu a porušení zásady soudní zdrženlivosti ve vztahu ke správním orgánům, které jsou lépe s to posoudit skutkové okolnosti. Každopádně zohlednění skutečností, jež nastaly po přijetí rozhodnutí ukládajícího pokutu, by mělo být vyloučeno, jestliže bylo toto rozhodnutí jako v projednávané věci zrušeno právě v části, v níž ukládá pokutu. Pokud by totiž sporné rozhodnutí bylo v souladu s právem, Tribunál by nemusel provést svůj soudní přezkum tohoto rozhodnutí v plné jurisdikci.

28 Komise tvrdí, že první důvod kasačního opravného prostředku je v obou částech zcela neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

29 Dvěma částmi prvního důvodu kasačního opravného prostředku, kterými je třeba se zabývat společně, navrhovatelky v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že sám uložil novou pokutu s přihlédnutím ke skutečnostem, jež nastaly po přijetí sporného rozhodnutí.

30 Je třeba připomenout, že systém soudního přezkumu rozhodnutí Komise přijatých v řízení podle článků 101 a 102 SFEU spočívá v přezkumu legality aktů orgánů stanoveném v článku 263 SFEU, který může být na základě článku 261 SFEU, jakož i článku 31 nařízení č. 1/2003 a na základě návrhu navrhovatelek, doplněn výkonem pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci ze strany Tribunálu, pokud jde o sankce uložené Komisí v této oblasti (viz zejména rozsudky ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 42, a ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 71).

31 Při výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci je unijní soud tedy oprávněn k tomu, aby nad rámec pouhého přezkumu legality sankce nahradil posouzení Komise, tj. autora aktu, v němž tato částka byla původně stanovena, svým posouzením pro účely stanovení výše sankce (viz zejména rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 75).

32 Unijní soud tedy může napadený akt změnit, aniž jej zruší (rozsudek ze dne 3. září 2009, Prym a Prym Consumer v. Komise, C-534/07 P, EU:C:2009:505, bod 86) s cílem zrušit, snížit nebo zvýšit uloženou pokutu (viz zejména rozsudky ze dne 26. září 2013, Alliance One International v. Komise, C-679/11 P, EU:C:2013:606, nezveřejněný, bod 104, a ze dne 22. října 2015, AC-Treuhand v. Komise, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 74).

33 Tuto pravomoc vykonává s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem (rozsudky ze dne 3. září 2009, Prym a Prym Consumer v. Komise, C-534/07 P, EU:C:2009:505, bod 86, a ze dne 26. září 2013, Alliance One International v. Komise, C-679/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:606, bod 104).

34 Z toho plyne, že unijní soud je oprávněn vykonávat svou pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci, pokud je mu předložena k posouzení otázka výše pokuty (rozsudky ze dne 8. února 2007, Groupe Danone v. Komise, C-3/06 P, EU:C:2007:88, bod 62, ze dne 26. září 2013, Alliance One International v. Komise, C-679/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:606, bod 105), přičemž výkon této pravomoci s sebou nese konečné přenesení pravomoci ukládat sankce na tento soud (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 693).

35 V projednávané věci v rámci jeho přezkumu legality sporného rozhodnutí Tribunál poté, co zamítl první až čtvrtý žalobní důvod, jakož i sedmý a osmý žalobní důvod, jež vznesly navrhovatelky, měl v bodech 285 až 332 napadeného rozsudku za to, že se Komise dopustila nesprávností při posuzování schopnosti navrhovatelek zaplatit pokutu ve smyslu bodu 35 pokynů z roku 2006, a že tyto nesprávnosti byly takové povahy, že vedly ke zrušení sporného rozhodnutí v části, v níž toto rozhodnutí ukládalo navrhovatelkám pokutu, a dále ke zrušení dopisu ze dne 14. února 2011.

36 Po ukončení tohoto přezkumu legality měl Tribunál za to, že bylo důvodné, aby v projednávané věci vykonal soudní přezkum v plné jurisdikci. Tribunál v bodech 333 až 358 napadeného rozsudku uplatnil pokyny z roku 2006 a na základě důkazů předložených účastnicemi řízení ohledně finanční situace navrhovatelek, jak se vyvíjela po přijetí sporného rozhodnutí, konstatoval, že navrhovatelky nemohly opodstatněně tvrdit, že jim muselo být přiznáno snížení pokuty z důvodu jejich neschopnosti zaplatit pokutu z důvodů obdobných důvodům stanoveným v bodě 35 uvedených pokynů, a že navrhovatelkám tudíž musela být uložena platba pokuty ve stejné výši, jako je výše, jež jim byla uložena ve sporném rozhodnutí.

37 Tribunál tímto nijak nepřekročil meze své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci.

38 Ačkoli výkon přezkumu legality sporného rozhodnutí Tribunálem v projednávané věci vedl ke zrušení tohoto rozhodnutí, jakož i pokuty, již navrhovatelkám uložila Komise, tato okolnost vůbec neznamená, ačkoli navrhovatelky tvrdí opak, že Tribunál byl z tohoto důvodu zbaven své pravomoci vykonat soudní přezkum v plné jurisdikci. Tribunál byl totiž nadále zcela pověřen vyřešením otázky posouzení výše pokuty, jelikož navrhovatelky ve své žalobě navrhovaly snížení této výše především z důvodu jejich neschopnosti zaplatit pokutu ve smyslu bodu 35 pokynů z roku 2006.

39 Při výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci měl tedy ve vztahu k navrhovatelkám sám Tribunál sankční pravomoc, a byl proto oprávněn na základě důkazů vznesených účastnicemi řízení a při dodržení zásady kontradiktornosti řízení změnit výši pokuty, která jim byla sporným rozhodnutím uložena.

40 Proto vzhledem k tomu, že Tribunál řádně nahradil posouzení Komise svým posouzením, pokud jde o výkon sankční pravomoci, nemá okolnost, že nakonec považoval za vhodné ponechat stejnou výši pokuty, jako je výše určená ve sporném rozhodnutí, dopad na řádnost výkonu této pravomoci (viz obdobně rozsudek ze dne 3. září 2009, Prym a Prym Consumer v. Komise, C-534/07 P, EU:C:2009:505, bod 88).

41 Totéž platí pro použití výrazu „uložit“ v bodě 358 a ve výroku napadeného rozsudku. Z odůvodnění tohoto rozsudku právně dostačujícím způsobem vyplývá, že Tribunál vykonal svou pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci, aby změnil výši pokuty uložené Komisí ve sporném rozhodnutí.

42 Pokud jde o zohlednění skutečností, jež nastaly po sporném rozhodnutí a dopisu ze dne 14. února 2011, ze strany Tribunálu, je třeba připomenout, že v projednávané věci změna výše pokuty vyplývá z výkonu jeho pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci.

43 V tomto rámci je přitom unijní soud k završení výkonu svého přezkumu legality oprávněn zohlednit všechny skutkové okolnosti, které považuje za relevantní, ať předcházely rozhodnutí podniku, či nastaly až po něm (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 1974, Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents v. Komise, 6/73 a 7/73, EU:C:1974:18, body 51a 52; ze dne 22. ledna 2013, Komise v. Tomkins, C-286/11 P, EU:C:2013:29, bod 49; ze dne 26. září 2013, Alliance One International v. Komise, C-679/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:606, bod 107, a ze dne 17. září 2015, Total v. Komise, C-597/13 P, EU:C:2015:613, bod 41).

44 Dodržování zásady účinné právní ochrany – obecné zásady unijního práva, která je nyní vyjádřena v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) – totiž vyžaduje, aby unijní soud mohl v rámci svého výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci přezkoumávat všechny skutkové a právní otázky relevantní pro spor, který mu byl předložen (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Schindler Holding a další v. Komise, C-501/11 P, EU:C:2013:522, body 35 a 36).

45 To platí tím spíše tehdy, když se jako v projednávané věci výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci týká přezkumu schopnosti dotyčného podniku zaplatit pokutu. Kdyby totiž unijní soud nemohl posuzovat tuto schopnost s přihlédnutím ke skutkové situaci, jež existuje v okamžiku, kdy rozhoduje, mohl by být nucen zamítnout či snížit nebo zrušit pokutu, dlužnou, či nikoli, takže by tomuto podniku způsobil hospodářskou nevýhodu či poskytl neodůvodněnou hospodářskou výhodu.

46 Podle ustálené judikatury totiž schopnost podniku zaplatit pokutu hraje roli pouze v rámci zvláštních sociálních souvislostí, které tvoří následky, které by mělo zaplacení pokuty zejména na úrovni zvýšení nezaměstnanosti nebo zhoršení stavu hospodářských odvětví na předcházejících a navazujících trzích ve vztahu k dotyčnému podniku (viz zejména rozsudek ze dne 29. června 2006, SGL Carbon v. Komise, C-308/04 P, EU:C:2006:433, bod 106).

47 Jak Tribunál správně rozhodl v bodě 302 napadeného rozsudku, toto řešení se uplatní tím spíše tehdy, když jako v projednávané věci navrhovatelky dosáhly od soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních odklad vymahatelnosti pokuty uložené Komisí až do vyhlášení napadeného rozsudku.

48 Za těchto podmínek je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako zjevně neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastnic řízení

49 První částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že v rozporu se zásadami rovného zacházení a proporcionality a v rozporu s tím, co uvedl v bodě 333 napadeného rozsudku, nezohlednil všechny podmínky relevantní pro výpočet pokuty, které jsou stanoveny v bodě 35 pokynů z roku 2006. Konkrétně měl Tribunál porušit informační sdělení Komise ze dne 12. června 2010 nadepsané „Neschopnost zaplatit pokutu podle bodu 35 pokynů z 01/09/2006 týkající se výpočtu pokut uložených podle nařízení č. 1/2003“ [SEC(2010) 737/2], podle něhož může být neschopnost podniku zaplatit pokutu zohledněna buď snížením pokuty na částku, kterou je podnik schopen platit, anebo platbami pokuty ve splátkách po dobu tří až pěti let. V projednávané věci by přitom doba splácení pokuty uložené Tribunálem byla – s přihlédnutím ke splátkovému kalendáři nyní vyjednanému s Komisí a k platbám již uhrazeným na základě rozhodnutí soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních – přibližně patnáct či dvacet let.

50 Podle platné správní praxe by tak v případě splnění podmínek stanovených v bodě 35 pokynů z roku 2006 měla Komise v zásadě snížit pokutu na částku, kterou je dotčený podnik schopen uhradit v okamžiku přijetí jejího rozhodnutí.

51 V každém případě, dokonce i kdyby Tribunál považoval za vhodné přijmout hybridní řešení spojující snížení uložené pokuty s platbou této pokuty ve splátkách, by bylo nezbytné k tomu, aby pokuta zůstala přiměřená, snížit celkovou výši této pokuty na maximální částku 20 milionů eur odpovídající částce 2 milionů eur, jež již byly uhrazeny na základě rozhodnutí soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních, a na platbu 60 měsíčních splátek ve výši 300 000 eur splatných nejdéle po dobu pěti let.

52 Komise tvrdí, že tato první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je irelevantní.

– Závěry Soudního dvora

53 Je třeba předeslat, že argumentace navrhovatelek v části, v níž Tribunálu vytýká, že jim uložil pokutu, jejíž splátky jsou rozloženy na příliš dlouhou dobu, vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku, jelikož Tribunál neuvažoval o platbě pokuty ve splátkách, a tím spíše ji ani neuložil.

54 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle rozhodnutí soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních měla být platba pokuty ve splátkách, kterou podmínil odklad povinnosti složit bankovní záruku, ukončena ke dni vyhlášení napadeného rozsudku. Ve skutečnosti se zdá, že tvrzená délka splácení pokuty plyne ze splátkového kalendáře, který navrhovatelky samy vyjednaly s Komisí po vyhlášení tohoto rozsudku.

55 Navíc pokud jde o to, že navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že jim nepřiznal snížení pokuty, je třeba konstatovat, že cílem jejich argumentace je získat od Soudního dvora nové posouzení skutečností týkajících se jejich schopnosti zaplatit pokutu, což s výhradou případu zkreslení těchto skutečností, jež nebylo v projednávané věci uplatněno, nespadá do pravomoci Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku (rozsudek ze dne 20. ledna 2016, Toshiba Corporation v. Komise, C-373/14 P, EU:C:2016:26, bod 40).

56 Pokud jde o dřívější rozhodovací praxi Komise, je třeba připomenout, že nevytváří právní rámec pro pokuty v oblasti hospodářské soutěže, a že pokud jde o případnou diskriminaci, rozhodnutí týkající se jiných případů mají pouze orientační povahu (rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 189).

57 První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba odmítnout jako zčásti nepřípustnou a zamítnout jako zčásti neopodstatněnou.

Ke druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastnic řízení

58 Druhou částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že s nimi v rámci výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci zacházel diskriminačním způsobem v porovnání s jinými podniky, které dosáhly snížení pokuty na základě bodu 35 pokynů z roku 2006, neboť žádnému z těchto dalších podniků nebyly uloženy splátky po tak dlouhé období.

59 Kromě toho měl Tribunál rovněž porušit zásadu rovného zacházení tím, že posoudil schopnost navrhovatelek zaplatit pokutu ke dni vyhlášení napadeného rozsudku, zatímco schopnost dalších podniků zaplatit pokutu podle navrhovatelek posuzoval ke dni přijetí sporného rozhodnutí.

60 Všichni adresáti sporného rozhodnutí se přitom podle názoru navrhovatelky nacházeli ve srovnatelné situaci, když podali žádost o snížení pokuty. Kdyby Komise správně posoudila jejich schopnost zaplatit pokutu, snížila by pokutu uloženou navrhovatelkám, a ty by neměly povinnost podat žalobu, jež vedla k novému uložení pokuty Tribunálem vyhlášenému k jinému datu. Dovolávaná nerovnost zacházení je podle navrhovatelek o to zjevnější, že k tomuto datu Tribunál neověřoval, zda se hospodářská situace podniků, které dosáhly snížení pokuty, zlepšila.

61 Na straně druhé zamítnutí žádostí o snížení pokuty podaných navrhovatelkami podle nich již představuje nerovné zacházení, které přetrvává z důvodu napadeného rozsudku, jelikož musely napadnout argumentaci Komise, podle níž úroky dlužné z uložené pokuty běží ode dne určeného ve sporném rozhodnutí, ačkoli nebylo prokázáno, že podmínky stanovené v bodě 35 pokynů z roku 2006 nebyly k tomuto dni splněny.

62 Komise tvrdí, že tato druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je zcela neopodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

63 Je třeba připomenout, že zásada rovného zacházení představuje obecnou zásadu unijního práva, která je zakotvena v článcích 20 a 21 Listiny. Z ustálené judikatury vyplývá, že uvedená zásada vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (zejména viz rozsudek ze dne 12. listopadu 2014, Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 51).

64 K dodržování této zásady je Tribunál povinen nejen v rámci výkonu své kontroly legality rozhodnutí Komise ukládajícího pokuty, ale rovněž při výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci. Výkon této pravomoci nesmí totiž při určování částky pokut, které jsou uloženy podnikům, jež se účastnily dohody nebo jednání ve vzájemné shodě v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU, vést mezi nimi k diskriminaci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. prosince 2014, Komise v. Parker Hannifin Manufacturing a ParkerHannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, bod 77).

65 V projednávané věci je však třeba v části, v níž navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že jim uložil diskriminační platební lhůty, jejich argumentaci zamítnout jako zcela neopodstatněnou ze stejných důvodů, které byly uvedeny v bodech 53 a 54 tohoto usnesení.

66 Kromě toho je třeba konstatovat, že Tribunál v bodě 356 napadeného rozsudku správně rozhodl, že zohlednění skutečností, jež nastaly po sporném rozhodnutí k posouzení schopnosti navrhovatelek zaplatit pokutu v rámci výkonu jeho pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci, nevede k žádné diskriminaci ve vztahu k podnikům, které nepodaly žaloby s cílem napadnout posouzení jejich schopnosti zaplatit pokutu Komisí. Navrhovatelky se totiž nenacházejí v situaci srovnatelné se situací těchto posledně uvedených podniků, neboť podaly žalobu v prvním stupni (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 1999, Komise v. AssiDomän Kraft Products a další, C-310/97 P, EU:C:1999:407, body 49 až 63).

67 Druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout jako zjevně neopodstatněnou.

68 Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku je nutno zamítnout.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

69 Třetím důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že v rozporu s právem na účinnou soudní ochranu zakotveným v článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, a článkem 47 Listiny neprovedl nezávislou kontrolu výkonem úplné posuzovací pravomoci, neboť v bodě 334 napadeného rozsudku údajně konstatoval, že posouzení schopnosti navrhovatelek zaplatit pokutu bylo třeba provést s přihlédnutím k výši pokuty uložené sporným rozhodnutím.

70 Výkon nezávislé kontroly přiměřenosti pokuty podle navrhovatelek vyžaduje, aby Tribunál podrobně přezkoumal parametry určující výpočet této pokuty, jakož i dobu trvání a závažnost protiprávního jednání. Kontrolu omezenou na nesprávné posouzení nelze považovat za dostačující, a to tím spíše že výkon soudního přezkumu v plné jurisdikci představuje jednostranné řízení, v jehož rámci je Tribunál pověřen nahradit posouzení Komise svým posouzením.

71 Komise vyjadřuje pochybnosti o přípustnosti třetího důvodu kasačního opravného prostředku, jelikož jeho cílem je, aby byl proveden přezkum posouzení skutkového stavu. V každém případě je tento důvod kasačního opravného prostředku podle Komise neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

72 Úvodem je třeba zamítnout pochybnosti vyjádřené Komisí, pokud jde o přípustnost tohoto třetího důvodu kasačního opravného prostředku, jelikož tímto důvodem navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného právního posouzení při výkonu kontroly sporného rozhodnutí.

73 Pokud jde o opodstatněnost tohoto důvodu, je nesporné, že Tribunál v bodech 121 až 265 napadeného rozsudku zcela zamítl první až čtvrtý vznesený žalobní důvod, jimiž se navrhovatelky v podstatě snažily napadnout sporné rozhodnutí, jakož i výši pokuty, která jim byla tímto rozhodnutím uloženy. V rámci tohoto kasačního opravného prostředku navrhovatelky nevznesly žádný argument s cílem zpochybnit tuto část napadeného rozsudku.

74 Za těchto podmínek nelze Tribunálu vytýkat, že se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 334 napadeného rozsudku učinil závěr, že při neexistenci pochybení, které by mohlo způsobit protiprávnost sporného rozhodnutí, bylo vhodné posoudit novou schopnost navrhovatelek zaplatit pokutu s přihlédnutím k výši pokuty uložené tímto rozhodnutím.

75 Třetí důvod kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout jako zjevně neopodstatněný.

K nákladům řízení

76 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Článek 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

77 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG ani Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**

2) **Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG a Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.